

VÝCHODOČESKÉ
DIVADLO
PARDUBICE

11 20
12

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ >>> LISTOPAD >>> 103. sezóna 2012/13

FESTIVALOVÉ ŽNĚ JANY UHEROVÉ

INPROJEKTY – SVĚTOVÉ NOVINKY NA MALÉ SCÉNĚ

ZÁKULISNÍ PREMIÉROVÉ MOMENTKY

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.
PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ SYMBOLEM HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY. PŘEDSTAVENÍ SE ZNAČKOU UVÁDÍ AGENTURA KOMETA.

LISTOPAD

MĚSTSKÉ DIVADLO

ČTVRTEK	1.	18:00	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	KONEC 20:50	9. REPRÍZA	N
			I. PREMIÉRA interiérové verze představení			
PÁTEK	2.	19:00	W. Allen / SEX NOCI SVATOJÁNSKÉ			
			Rafinovaná komedie o lásce a sexu. Hrají R. Valenta, J. Teplý, D. Sitek, I. Jirešová a další. Režie P. Svojtka. Hostem Divadlo pod Palmovkou, Praha. Inscenace získala Cenu studentské poroty XII. ročníku GRAND Festivalu smíchu.			
SOBOTA	3.	18:00	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	KONEC 20:50	10. REPRÍZA	U
			II. PREMIÉRA interiérové verze představení			
PONDĚLÍ	5.	19:00	TANČÍRNA			
			Taneční kavárna – místo, kde se setkávají lidé různého věku i charakteru, aby zapomněli na starosti každodenního života. Hrají K. Hábl, J. Révai, H. Gregorová, D. Čárová a další. Režie H. Gregorová. Hostem Divadlo Radka Brzobohatého, Praha.			
ÚTERÝ	6.	17:30	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	KONEC 20:20	11. REPRÍZA	S
STŘEDA	7.	10:00	MUŽ Z KRAJE LA MANCHA	KONEC 12:00	40. REPRÍZA	D
		19:00	S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI	KONEC 21:20	19. REPRÍZA	B
ČTVRTEK	8.	19:00	J. Hatcher / DR. JEKYLL & MR. HYDE			C
			Představení Městského divadla Mladá Boleslav o světoznámém Dr. Jekyllovi a jeho tajemném příteli Hydeovi, při kterém se budete smát i bát... V hlavní roli P. Mikeska. Režie P. Khek.			
PÁTEK	9.	19:00	RICHARD III.	KONEC 21:40	6. REPRÍZA	H
SOBOTA	10.	11:00	BLBEC K VEČEŘI	KONEC 12:45	19. REPRÍZA	ZADÁNO
		19:00	BLBEC K VEČEŘI	KONEC 20:45	20. REPRÍZA	
NEDĚLE	11.	19:00	KONCERT VOKÁLNÍHO SESKUPENÍ 4TET			
			NOVÁ VERZE PROGRAMU! Gentlemani v cylindrech (J. Korn, J. Škorpík, D. Kollár a D. Uličník) opět připravili originální podívanou, která udivuje neuvěřitelnými pěveckými, ale i hereckými výkony a nápady. Pořádá agentura REMOEX CZ.			
PONDĚLÍ	12.	19:00	KONCERT VOKÁLNÍHO SESKUPENÍ 4TET			

ÚTERÝ	13.	19:00	NOC GRACIÍ					
Společenský večer školy Svítání. Jako host vystoupí skupina Hradištan, hudební těleso s uměleckým vedoucím J. Pavlicou. Dále se představí taneční soubory a muzikoterapeutický sbor Svítání a další. Večerem provází moderátor J. Rosák a herečka VČD D. Novotná.								
STŘEDA	14.	19:00	MY FAIR LADY		KONEC 22:00	71. REPRÍZA	V	
PÁTEK	16.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	🔗 str. 19	KONEC 21:45	106. REPRÍZA		
SOBOTA	17.	18:00	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ		KONEC 20:50	12. REPRÍZA	T	
NEDĚLE	18.	19:00	M. Vačkář – O. Havelka / ZLOČIN V POSÁZAVSKÉM PACIFIKU	★				
Hudební retrokomedie o světě trampingu – módním fenoménu 30. let minulého století. Hrají P. Nakládalová, P. Halíček, J. Kretschmerová nebo A. Polívková, B. Klepl, M. Zbrožek a další. Režie O. Havelka. Hostem Městské divadlo Mladá Boleslav / Divadlo Kalich, Praha. Na XII. ročníku GRAND Festivalu smíchu inscenace získala titul Komédie diváků.								
ÚTERÝ	20.	19:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI		KONEC 21:40	17. REPRÍZA	F	
STŘEDA	21.	19:00	BLBEC K VEČEŘI		KONEC 20:45	21. REPRÍZA	ZADÁNO	
ČTVRTEK	22.	17:30	DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ		KONEC 19:40	20. REPRÍZA	J	
PÁTEK	23.	19:00	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ		KONEC 21:20	13. REPRÍZA	E	
SOBOTA	24.	18:00	S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI		KONEC 20:20	20. REPRÍZA	U	
NEDĚLE	25.	19:00	VÁNOČNÍ KONCERT EVY PILAROVÉ					
Jedna z nejlepších českých zpěvaček za doprovodu kláves a kontrabasu. Během koncertu zazní nejen klasické vánoční melodie a koledy, ale i její největší hity.								
ÚTERÝ	27.	19:00	RICHARD III.		KONEC 21:40	7. REPRÍZA	A	
STŘEDA	28.	19:00	RICHARD III.		KONEC 21:40	8. REPRÍZA	M	
ČTVRTEK	29.	19:00	BLBEC K VEČEŘI		KONEC 20:45	22. REPRÍZA	R	
PÁTEK	30.	10:00	Molière / DON JUAN		VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA			VG
Vrcholné Molièrovo dílo a zároveň nejslavnější zpracování příběhu legendárního volnomyšlenkáře a svůdce žen. V hlavních rolích L. Špíner a A. Postler. Režie K. Dušková j. h.								
		19:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI		KONEC 21:40	18. REPRÍZA		

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

PONDĚLÍ	5.	10:00	UTÍKEJ, VÁŇO, UTÍKEJ!		KONEC 11:10	24. REPRÍZA	šk
		19:00	UTÍKEJ, VÁŇO, UTÍKEJ!		KONEC 20:10	25. REPRÍZA	

ÚTERÝ	6.	19:00	F. Bégaudeau / KONEC SVĚTA: JEDNA ŽENA		🔗 str. 7–9
Drama podle výpovědi o skutečné události. Francouzská novinářka byla držena 157 dní v iráckém zajetí. Spoutaná, s šátkem přes oči. Denně jen 80 slov a 24 kroků. Počítala kapky padající z potrubí... Režie I. K. Kubák. Uvádíme v cyklu INprojekty (Malé inscenační projekty světových noviněk).					
NEDĚLE	11.	15:00	PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN	↔ KONEC 15:55	6. REPŘÍZA P_{N1}
PONDĚLÍ	12.	19:00	D. Zbytovská – B. Seidlová – N. Zbytovská / NEBE?		
Mysleli jste někdy na sebevraždu? A stojí za to, aby se to stalo? Co se stane, když se to stane? Možná se nestane vůbec nic! Dámská jízda. Chlapi, pozor, jedu je dost! Režie a hrají D. Zbytovská, B. Seidlová a N. Zbytovská. Hostem Divadlo MALÉhRY, Brno.					
ÚTERÝ	13.	9:00	J. Středa / POHÁDKOVÉ NEPOHÁDKY JOSEFA ČAPKA		šk
Humorné povídaní s řadou vizuálních nápadů realizovaných různými druhy loutek. V představení se poznají děti, které se nerady myjí, jsou líné, nechtějí sníst a podobně, a dozvědí se, jak by to s nimi mohlo dopadnout. Autor však nevychovává se vztyčeným ukazovákem, ale s laskavým pohlažením. Hrají K. Táborská a M. Táborský. Režie J. Středa. Hostem sdružení ANIMA CANDIDA, Praha.					
		10:30	POHÁDKOVÉ NEPOHÁDKY JOSEFA ČAPKA		šk
STŘEDA	14.	9:00	POHÁDKOVÉ NEPOHÁDKY JOSEFA ČAPKA		šk
		10:30	POHÁDKOVÉ NEPOHÁDKY JOSEFA ČAPKA		šk
NEDĚLE	18.	19:00	JAROSLAV SAMSON LENK		
Koncert folkového a trampského zpěváka, kytaristy, textaře a písničkáře, který je bývalým členem folkové skupiny Máci, členem trampské skupiny Hop Trop a kapelníkem své skupiny Samson a jeho parta. Uvádí Českomoravská umělecká agentura META.					
ČTVRTEK	22.	19:00	BLÁZNOVY ZÁPISKY	↔ KONEC 20:30	46. REPŘÍZA
NEDĚLE	25.	15:00	B. Šimková / JAK SE KROTÍ PRINCEZNA		
Zkrotit princeznu není jen tak, zvláště když jí tatínek král všechno dovolí a splní každý její rozmar... Pohádce nechybí napětí, tajemství ani kouzla a samozřejmě ani humor a vtipné, snadno zapamatovatelné písničky. Režie M. Pokorný. Hostem Divadelní agentura Praha.					
		17:00	JAK SE KROTÍ PRINCEZNA		
PONDĚLÍ	26.	17:00	PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN	↔ KONEC 17:55	7. REPŘÍZA P_{P1}

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

HRAJEME:

D. Wasserman – J. Darion – M. Leigh MUŽ Z KRAJE LA MANCHA

Slavný americký muzikál, v němž se mísí realita a fikce. Chytlavé melodie, statečný rytmus Don Quijote, vtipný sluha Sancho a krásná Aldonza vás dojmou i pobaví a připraví nezapomenutelný zážitek! V hlavních rolích L. Špíner, J. Kalužný a K. Jelínková. Režie P. Novotný.

B. Comden – A. Green – N. H. Brown – – A. Freed / ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

Slavné muzikálové melodie, skvělá a taneční čísla, humor a zábava. A navíc pořádná porce lásky ve filmových ateliérech Hollywoodu na konci 20. let minulého století, v čase, kdy se rodil zvukový film. V hlavních rolích J. Pejchal, J. Musil, M. Sikorová a P. Janečková. Režie P. Novotný.

R. Rose / 12 ROZHŇEVANÝCH MUŢŮ

Soudní drama za zavřenými dveřmi. Tucat porotců, kteří rozhodují o vině či nevině a kteří na sebe v zápalu boje prozradí víc, než chtějí. Hra o nejisté pravdě, o předsudcích většiny, ale také o síle lidskosti a o tom, co zmůže jednotlivec stojící sám mezi všemi. V inscenaci vystoupí jako hosté P. Kostka a F. Švihlík, dále hrají J. Hyhlík, J. Kalužný, P. Novotný, L. Špíner, J. Vrána a další. Režie P. Kracík j. h.

P. Pörtlner / BLÁZNIVÉ NŮŢKY

Kriminální komedie z prostředí kadeřnického salónu. Zažili jste někdy v divadle, že by diváci mohli ovlivňovat děj hry, mluvili s postavami a vypátrali vraha? Ne? Tak to všechno v Bláznivých nůžkách zažijete... Hrají P. Janečková nebo M. Sikorová, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a J. Vrána. Režie P. Novotný.

W. Shakespeare

📄 str. 12–13

RICHARD III.

Tragédie člověka, jehož jedinou láskou je nenávisť... člověka, který chce vše, protože sám není ničím... který udělá vše pro to, aby měl moc, s mocí však nenadělá nic. První a nejslavnější tragédie velkého alžbětince navazuje na cyklus jeho historických her, ale autor se v ní mnohem víc než dějinnými fakty zabývá povahokresbou samozvaného státníka, který pro vlastní zájmy neváhá zničit každého, kdo mu stojí v cestě, což výsledně zničí jeho. V titulní roli M. Mejzlík. Režie Z. Dušek j. h.

UTÍKEJ, VÁŇO, UTÍKEJ!

ANEB VELKÁ DIVADELNÍ STEEPLECHASE

Komedie se skokem smrti, ve které nahlédnete do světa koní a žokejů Velké pardubické. Přijďte se bavit a fandit na naše divadelní závodiště na Malé scéně ve dvoře! Hrají M. Sikorová, L. Vlášková, J. Musil, Z. Rumpík, L. Špíner a R. Žák. Režie T. Karpianus j. h.

N. V. Gogol / BLÁZNOVY ZÁPISKY

Tragikomický humor, divadlo plné scénické obraznosti, jevištní poezie a karikatura naší vlastní směrnosti. Inscenace využívá všechny přednosti variabilního studiového prostoru Malé scény ve dvoře. V hlavní roli M. Mejzlík. Divadelní scénář a režie M. Pecko j. h.

T. Karpianus / PERNÝ

📄 str. 11

PERNŠTEJNSKÝ DEN

Hravá pohádková taškařice o tom, co se stane, když se při prohlídce hradu Pernštejn zmocní zlobivý mazaný kluk kouzelného zvonečku a nejhezčí holky na hradě. V nastalém putování časem se tato hašteřivá dvojice díky své zvedavosti, smůle i štěstí seznámí s bizarními i obdivuhodnými postavami pernštejnské historie. V režii T. Karpianus j. h. hrají L. Mecerodová, M. Sikorová, P. Borovec a A. Postler.

P. Abraham / ZVONÍK MATKY BOŢÍ

Silný středověký příběh podle románu V. Huga o lásce, které se člověk brání, ale ona ho stejně dostihne a rozmětá jeho duši na kusy. Láska svede dohromady čtyři muže a krásnou mladou Esmeraldu. Jeden z nich ji však zradí... Hrají M. Mejzlík, P. Tenorová, M. Tichý j. h., J. Vrána, P. Novotný, K. Jelínková a další. Režie P. Novotný.

F. Veber / BLBEC K VEČEŘI

Slavná francouzská komedie plná slovní i situační komiky, gagů a překvapujících rozuzlení. Přijďte se podívat, jak dopadne zlomyslná legrárka bohatého nakladatele, který se svými přáteli pořádá pravidelné „večeře blbců“, na které každý ze zúčastněných přivádí své nové, nic netušící objevy... V hlavních rolích hrají A. Postler a M. Mejzlík. Režie H. Mikolášková j. h.

F. Loewe – A. J. Lerner / MY FAIR LADY

Jeden z nejlepších muzikálů 20. století! Příběh chudé květinářky Elizy Doolittleové, jejíž životní osudy se staly objektem sázky dvou zámožných mužů, profesora Higginse a plukovníka Pickeringa, je plný známých melodií a britského humoru. V hlavních rolích P. Janečková, J. Kalužný a P. Dohnal. Režie P. Novotný. Inscenace vznikla ve spolupráci s Komorní filharmonií Pardubice.

W. Shakespeare / SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Magická komedie. Athénský les plný kouzel, krásy i divokosti, bytostí éterických i těch, z nichž sálá erotická touha. Rej lásek a nelásek mezi milenci Lysandrem, Hermií, Helenou, Demetriem, králem a královnou elfů Oberonem a Titánií, mezi nimiž poletuje a rozpustile řídí světa běh rarášek Puk a za svým divadelním snem se ženou nadšení ochotníci v čele s Klubkem... Hrají J. Konečný j. h. nebo P. Borovec, P. Janečková, L. Špíner, M. Sikorová, P. Tenorová, J. Pejchal, M. Tichý j. h. a další. Režie M. Pecko j. h.

J. Štolba – E. A. Longen – Č. Šlégl –

J. Marvan / S CIZÍ DÁMOU V CIZÍM POKOJI

Tři komedie v jedné o nevěře v českých ložnicích. Uvidíte, jak mohou dopadnout pánské zálety. Všichni jsme na jedné lodi a plujeme po proudu životního dobrodružství. Štěstěna je však vrtkavá a skýtá mnohá rizika. Nic nemusí být, jak vypadá. Často se nevinná hra významně zvrtně... V hlavních rolích J. Kalužný, P. Dohnal, L. Špíner a K. Jelínková. Režie L. Olšovský j. h.

T. McNally – D. Yazbek / DONAHA!

Broadwayský muzikál o partě nezaměstnaných dělníků, kteří svou svízelnou životní situaci vyřeší založením pánské striptérské skupiny. Skvělá zábava, podmanivá hudba a vynikající herecké výkony v režii R. Štolpy j. h. hrají J. Kalužný, M. Mejzlík, M. Němec j. h. nebo J. Maxián j. h., P. Novotný, J. Pejchal, P. Doucek j. h., D. Novotná a další.

VČD NA ZÁJEZDECH

PÁTEK	2.	19:00	DONAHA!	HRADEC KRÁLOVÉ
PONDĚLÍ	5.	19:30	ZVONÍK MATKY BOŽÍ	LITOMYŠL
ČTVRTEK	8.	19:30	DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ	HOŘICE V PODKRKONOŠÍ
ÚTERÝ	13.	19:00	DVANÁCT ROZHŇEVANÝCH MUŽŮ	POLIČKA
ČTVRTEK	15.	19:00	ZPÍVÁNÍ V DEŠTI	DĚČÍN

PŘIPRAVUJEME NA PROSINEC

MĚSTSKÉ DIVADLO

SOBOTA	1.	19:00	Molière / DON JUAN	PREMIÉRA P1
Vrcholné Molièrovo dílo a zároveň nejslavnější zpracování příběhu legendárního volnomyšlenkáře a svůdce žen. V hlavních rolích L. Špíner a A. Postler. Režie K. Dušková j. h.				
NEDĚLE	2.	19:00	DON JUAN	PREMIÉRA P2
SOBOTA	15.	19:00	T. Firth / HOLKY Z KALENDÁŘE	PREMIÉRA P1
Laskavá komedie o ženách, které překonaly samy sebe. Hrají J. Janoušková, J. Paulová j. h., D. Novotná, L. Mecerodová, R. Chvalová, H. Malehová j. h. a další. Režie P. Novotný.				
NEDĚLE	16.	19:00	HOLKY Z KALENDÁŘE	PREMIÉRA P2
PONDĚLÍ	17.	17:00	P. I. Čajkovskij / LOUSKÁČEK	
Louskáček patří do klenotnice „bílé klasiky“. K jeho oblibě přispěla nejen překrásná Čajkovského hudba, ale také skvostné taneční suity. Dirigent M. Kaňák nebo N. Baxa. Choreografie Lev I. Ivanov a V. Nečas. Režie V. Nečas. Hostem Severočeské divadlo opery a baletu, Ústí nad Labem. Pořádající agentura Na Nic nabízí 50% slevy pro děti do 15 let a držitele průkazu ZTP.				
PÁTEK	21.	17:00	VÁNOČNÍ KONCERT ORCHESTRU VÁCLAVA HYBŠE	
Během svátečního večera uslyšíte zpívat P. Břínkovou, V. Savincovou, V. Vítovou, K. Korsu a O. Weisse. Hostem agentura Jarmily Hybšové.				
		20:00	VÁNOČNÍ KONCERT ORCHESTRU VÁCLAVA HYBŠE	
PONDĚLÍ	31.	18:00	BLBEC K VEČEŘI	
Silvestrovské představení s vyhlášením výsledků divácké ankety o nejoblíbenější inscenaci VČD roku 2012.				

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

INprojekty

ANEB SVĚTOVÉ NOVINKY NA MALÉ SCÉNĚ VE DVOŘE

Již dva roky vám představujeme výběr z toho nejzajímavějšího, co za poslední léta v oblasti současné světové (ale i české) dramatiky vzniklo. Považujeme stále za důležité, jak pro vás, naše diváky, tak pro další rozvoj našeho souboru a jeho schopnosti, v započaté snaze pokračovat. Jsem si jistý, že stojí za to se s těmito aktuálními texty nadále seznamovat a přinášet tak nám všem nové impulsy a možnosti poznávání skrze divadlo, skrze současné texty, které se přímo dotýkají problémů dneška a světa, ve kterém žijeme. V poslední době jsme přistoupili také k dopoledním reprízám pro střední školy s upřímnou vírou, že právě k mladým divákům mohou takové texty živě promlouvat.

Dosud jsme zmiňovaný okruh textů uváděli v rámci cyklu Scénických čtení současné dramatiky. Nyní nám však připadá, že pojem „scénické čtení“ již není zcela přesný a může se jevit jako zavádějící, neboť se v našem případě nejedná jen o samotné veřejné přečtení textu, jako spíše o náčrt inscenace. Praxí jsme

si totiž ověřili, že jsme schopni tato „scénická čtení“ více rozehrávat a scénicky propracovávat. V mnohém (byť jen po čtyřech zkouškách) se tedy blížíme k plnohodnotnému inscenačnímu tvaru – pouze s tím rozdílem, že herci hrají situace v prostoru s textem v ruce. Ale jak se nám ukázalo, obvykle si divák hned po několika minutách přestane všimnout textu v rukou herců, zato velmi soustředěně vnímá obsah hry a hereckou akci, jako by sledoval „klasickou inscenaci“. Rozhodli jsme se tedy název našeho cyklu změnit. Po dlouhých úvahách, jak nejlépe pojmenovat, co v něm vytváříme, jsme se rozhodli pro název **INprojekty**, s podtitulem Malé inscenační projekty světových novin. Anglické slovíčko „in“ odkazuje k tomu, jak jsem již zmínil úvodem, že v daném cyklu se chceme zabývat tím, co je aktuální právě dnes, tedy „in“. Také mladí režiséři, kteří tyto projekty u nás připravují, používají moderní inscenační prostředky a jistě rovněž „in“ být chtějí. V základu jsou pak „INprojekty“ samozřejmě zkratkou pojmu „inscenační projekty“.

ZdJ

GENDER PROJEKT – KONEC SVĚTA: JEDNA ŽENA

Novou sezónu ve zmíněném cyklu zahájíme francouzskou hrou **Konec světa: jedna žena** (Fin de l'histoire: une femme), jejímž autorem je François Bégaudeau. Na počátku výběru tohoto textu stála možnost spolupráce s Univerzitou Pardubice, kde se v současné době živě rozvíjí obor „gender history“, tedy sledování historického vývoje z hlediska odlišností mezi mužem a ženou, například s ohledem na to, jakým způsobem historií ovlivnily ženy a jak se jejich postavení ve společnosti proměňovalo. V úterý 6. listopadu se na univerzitě uskutečnil doktorandské kolokvium zaměřené právě na zkoumání historie (a umění) genderovým pohledem. Přišlo nám oboustranně obohacující tuto akci propojit právě s cyklem INprojekty. Mimochodem: vždyť také gender studia jsou dnes velmi „in“. Účastníci kolokvia z řad studentů tak uvidí po teoretických přednáškách jeden z praktických příkladů jejich zájmu v divadelní podobě. A následná diskuse s nimi pak může být, dle mého soudu, zajímavá pro vás, věrné diváky našich projektů.

Hra **Konec světa: jedna žena** (2009), vycházející z autorova stejnojmenného románu (2007), je založena na kontrastu „velkých“ a „malých“ dějin, na kontrastu dvou odlišných životních zkušeností. Bégaudeau ve své hře, která nese prvky dokumentárního dramatu, vychází z autentické výpovědi uznávané francouzské novinářky Florence Aubenasové na tiskové konferenci. Konala se v roce 2005 těsně poté, co byla ona „jedna žena“ propuštěna po 157 dnech z iráckého zajetí. Aubenasová přesně popsala, jakým způsobem s ní únosci zacházeli a co přitom prožívala. Byla držena v temném sklepě se zavázanýma očima, za celý den mohla udělat jen 24 kroků na záchod a zpět, promluvit jen 80 slov a jíst bez pomoci rukou. Šlo jí doslova o život, nemohla v tu chvíli tušit, jestli její věznění bude mít šťastný konec a dostane se zpět na svobodu, do své vlasti. →

Ve Francii měla obrovskou veřejnou podporu a státní činitelé se snažili s únosci vyjednávat a zachránit ji před zabitím. V divadelní hře jsou její promluvy kombinovány s filosofickými názory a příběhem samotného autora, který žádnou podobnou mezní situaci neprožil a v porovnání s její zkušeností „poklidně“ tvoří a účastní se veřejného života. Při prvním francouzském uvedení v Théâtre Ouvert François Begaudeau dokonce sám účinkoval, když hrál sama sebe, respektive postavu Autora.

Jako obvykle bude součástí premiéry také diskuse o uvedeném tématu a kontextu hry. Tentokrát se jí spolu s diváky a herci zúčastní pedagožka pardubické univerzity, divadelní vědkyně, překladatelka a režisérka **Katia Hala**, dramaturg **Zdeněk Janál** a režisér projektu **IVO KRISTIÁN KUBÁK**. S jeho cestou k režii, zkušenostmi a vnímáním divadla a světa se můžete seznámit již nyní v následujícím rozhovoru.

Ivo Kristián Kubák:

ROZHODUJÍCÍ JE PRO MĚ VÝZVA!

Kristiáne, jak ses vůbec dostal k divadlu? Pokud vím, nejprve jsi studoval matematiku...

Je pravda, že cesta vedla přes mnohé zákruty, ale nakonec mě život k divadlu dořadil. Když jsem začal po plzeňském gymnáziu studovat na Matematicko-fyzikální fakultě UK, nevydržel jsem příliš dlouho to kulturu ignorující prostředí (dnes už jsou na tom matfyzáci mnohem lépe, ale v devadesátých letech to nebyla právě žádná hitparáda). A protože ta druhá ze dvou přihlášek, kterou jsem si po gymnáziu podával, a tehdy nevyšla, byla na DAMU, bylo naprosto logickým krokem založit na MFF UK amatérské divadlo. Spolek se jmenoval DIVOJ (po zakladateli fakulty Vojtěchu Jarníkovi) a vydržel fungovat skoro deset let. Dnes má dokonce své následovníky, kteří zdědili jeho původní fundus.

Na DAMU jsi vystudoval teorii a kritiku divadla, ale nakonec jsi ještě pokračoval studiím režie. Čím tě divadelní režie tolik zlákala?

Chtěl jsem ji studovat úplně původně místo matematiky. A odbočka k teorii byla právě díky ní logickým mezikrokem. Jenže teorie se nikdy nevyrovnala možnostem praxe, interpretace na papíře zůstávala suchopárná a knihy se se mnou nikdy tak příjemně nepřehly jako živí herci. A především: neumím na nic hrát, zpívat ani malovat, zatímco vnímat mizanscénu a komunikovat o ní s herci, rozkládat text a zase jej skládat dohromady – v tom se cítím trochu bezpečněji.

FOTO TŘEŠEN ZE SADU

Hodláš u režie zůstat, nebo plánuješ ještě nějaké další „eskapády“?

Doufám, že u režie zůstanu, byť součástí mých budoucích plánů je i produkční a dramaturgická práce v rámci jedné nabídky, která šťastně přišla teď na konci studia.

Na DAMU, kde právě absolvuješ, jsi režíroval inscenaci Punk Rock, řekněme pro mladé diváky, s mladými herci, o mladých lidech. Cítíš u sebe tedy potřebu přímo generační výpovědi o světě?

Cítím, že každá chvíle, každá doba, každý soubor, každá práce, každá tvorba a potažmo každá inscenace potřebují o světě vypovídat. Musí se k světu vztáhnout, nezůstat v izolaci. Punk Rock podle hry Simona Stephense je první absolventská inscenace našeho ročníku, bylo tedy třeba najít nějaké aktuální téma a aktuální hru pro soubor čtrnácti hereček, herců a hostů. A že se poté poměrně závažné současné téma stane v podání mladého ansámblu, který hraje téměř o sobě, generační výpovědi, je nasnadě. Ale nebyla to věc, na kterou bychom příliš tlačili.

Jakými divadelními projekty se především zabýváš? Je v nich pro tebe hlavní téma, nebo jiné okolnosti?

Na začátku října jsem měl v pražském Rock Café premiéru inscenace DENÍK 1959-1974, kterou jsme spolu s mojí kmenovou dramaturgyní Marií Novákovou připravili podle stejnojmenné knihy deníkových záznamů českého režiséra a scenáristy šedesátých let Pavla Juráčka. Když mi Marie poprvé přednesla tento nápad a podala mi tisícistránkovou knihu, nevěřil jsem, že po roce a půl bude na druhém konci stát zcela jiný herecký soubor než na začátku a stominutová dramatizace totálně epického díla. Ale povedlo se. Dále se teď chystám ještě jednou vrátit do divadla DISK a režírovat čtvrtou inscenaci ročníku (o titulu zatím vyjednáváme). A na příští léto chystám „site unspecific“ projekt Golem, který je inspirován mnohými tradičními i netradičními divadelními postupy, ale kombinuje je do výsledné formy, která doposud na starém kontinentě nebyla užita. Tedy aspoň myslím, protože zprávy hovoří o jediném podobném projektu v USA. Když se ohlédnou zpět, myslím, že tou nejdůležitější okolností je vždy výzva. Rád se potýkám s tématy, motivy a interpretací, ale pokud v sobě inscenace nebo projekt skrývá výzvu, vím dopředu, že si mě získá stoprocentně.

Menší či samostatné projekty jsou přece jen trochu jiná práce než klasické inscenace v repertoárových domech. Láká tě obojí?

Ano, láká mě obojí. Dokonce bych řekl, že ty nůžky jsou rozevřeny mnohem šířeji: láká mě monodrama v komorním sále pro deset diváků stejně jako pompézní operní cyklus v plenéru před avignonským palácem. V Pardubicích mě láká především možnost poznat nové herce, spolupracovníky, prostory a především zcela jiný typ publika.

Představíš se zde nyní režii jednoho ze scénických čtení, respektive malého inscenačního projektu, kdy herci hrají s textem v ruce. Jakou máš s podobnými divadelními formami zkušenost?

Mám za sebou dvojí účast na scénických čteních agentury DILIA v rámci festivalu Zlomvaz a spolupráci s Francouzským institutem v rámci festivalu Theatrum mundi. Ve všech případech, pokud mohu soudit, zúčastněné diváky, herce i mě samého bavila netradiční forma, rychlá příprava a rychlé provedení, seznámení s novými texty. Jediné, na co vzpomínám, řekněme, opatrněji, je osobní setkání s francouzským spisovatelem Davidem Lescotem po scénickém čtení jeho hry Evropská. Z úsporných důvodů jsme při dramaturgické přípravě vyškrtli jednu ze třinácti postav a spojili ji s jinou. Autor byl na dvou zkouškách, ale vždy někdo z herců chyběl, takže absence postav nebyla tak očividná. O to horší byl pak rozhovor po premiéře. Záměrně nezáměrně jsme totiž vyškrtli příliš horlivou postavu básníka, kterou on pochopitelně považoval za svoje alter ego. Od té doby vím, že s živými autory se musí mluvit téměř o všem a předem. Na jaře mi David Lescot ani neodpověděl na email, jak jsem si u něj zavařil.

Hra Konec světa: jedna žena v sobě nese prvky dokumentárního divadla, což je žánr, který se v poslední době sice velmi rozvíjí, ale pro mnohé diváky může být zatím stále ještě dost neznámý. Máš k tomuto typu divadla nějaký zvláštní vztah?

Dokumentární divadlo je samozřejmě neopominutelný žánr se specifickým přístupem. Mám jej rád, ale možná proto, že v sobě skýtá možnost se provedením naprosto vzdálit od reality, protože text sám o sobě bývá dostatečnou oporou. Mám zkušenost například s ruským textem Sergeje Kalužanova Masakr, který je zpracováním rozhovorů a života vyřčených narkomanů.

Hlavní postava naší hry, francouzská novinářka, prošla krajní životní zkušeností, když byla v Iráku v zajetí a šlo jí doslova o život. Považují to za konkrétní příklad, proč se nás dění v těchto válečných oblastech týká, i když si v „závěti“ můžeme nastokrát říkat, že ne. Jak na podobné hrozby, které tyto válečné konflikty pro svět představují, pohlížíš?

Nedokážu si představit, že by se nás toto dění netýkalo. Každý z nás je zoon politikon a vším, co děláme, můžeme ovlivnit svět, stejně jako svět může ovlivňovat nás. Jak už jsem říkal – cítím, že mohu něco sdělovat skrze jeviště a jestli někdy některé sdělení ovlivní ostatní zoon politikon, bude to jen správně a dobře. Každopádně téma hrozby i hrozba sama je přímo stavebním kamenem dramatického napětí. Tím nechci říct, aby současný svět žil v neustálém napětí, ale myslím, že vždy by měl někdo zůstat ve střehu.

Přeji ti, aby pro tebe hostování v Pardubicích bylo dobrou zkušeností – a zlom vaz!

Děkuji za přání a srdečně se těším na spolupráci! **ZdJ**

PŘEDPLATNÉ NA ROK 2013

Pokud ještě nemáte předplatné do Východočeského divadla a chcete zhlédnout všechny naše inscenace bez čekání na vstupenky v předprodeji a s výraznou slevou, využijte **ABONMÁ NA ROK 2013**, které opět nabízí celou řadu výhod!

Jste-li již naším abonentem, nezapomeňte si předplatné obnovit, vaše oblíbená místa v hledišti divadla budou rezervována do pátku 30. listopadu. Neobnovená místa budou uvolněna do prodeje novým zájemcům o předplatné v pondělí 10. prosince.

Prodej abonentních vstupenek na rok 2013 zahájíme v pondělí 5. listopadu, jedná se o Klasické předplatné (skupiny A, B, C, E, F a H) a Seniorské předplatné (skupiny T, U a X).

Opět nabízíme možnost zakoupení permanentky buď na všechna představení Východočeského divadla včetně titulů uváděných na Malé scéně ve dvoře, nebo pouze na představení v Městském divadle. Termíny představení na Malé scéně budou pevně stanoveny stejně jako v Městském divadle, avšak vzhledem k omezené kapacitě sálu budou skupiny rozděleny do menších podskupin (např. H na H1 a H2 a podobně).

Při zakoupení kompletního předplatného, které obsahuje představení v Městském divadle i na Malé scéně ve dvoře, obdržíte jako bonus ZDARMA jeden výměnný kupón. Ten pak během roku můžete vyměnit např. za pozvánku do lóže VČD při Francouzském dostihovém dnu, za vstupenky na představení VČD konaná na Malé scéně ve dvoře, na INprojekty (Malé inscenační projekty světových novinek) uváděné rovněž na Malé scéně či na zvláštní akce vyhlášené divadlem. Dále můžete kupón použít při nákupu jedné vstupenky, kdy výměnou za kupón získáte druhou zdarma. Kupóny jsou přenosné a jsou vyměňovány za vstupenky na představení vždy pouze do vyčerpání kapacity sálu. Více informací o předplatném získáte v obchodním oddělení VČD, na tel. č. 466 616 432, v katalogu předplatného nebo na stránkách www.vcd.cz.

RaS

CO MĚ V POSLEDNÍ DOBĚ POTĚŠILO A NA CO SE TĚŠÍM?

... PETR BOROVEC

Největší radost mám samozřejmě z toho, že jsem schopný bez větších problémů hrát... Po zranění, které se mi před půl rokem stalo, to vypadalo, že si na jevišti nestoupnu VELMI dlouho. Panu doktorovi se ale operace kolene povedla a za přispění rehabilitace se vše zvládlo poměrně rychle. Ve stoprocentním stavu to sice ještě není, ale v divadle mě to nijak neomezuje, takže spokojenost.

Další spokojenost je nad výsledky „ševců“ a „komety“ v hokejové extralize (pardubičtí hokejoví fanoušci snad odpustí!).

No a na co se těším? Určitě na zkoušení Dona Juana a Holek z kalendáře tady v Pardubicích. A vůbec na celý pracovní kolotoč, jelikož potřebuji dohnat půlroční deficit. Dále na koncerty mých oblíbených hudebních skupin, které se teď v krátké době představí v Praze. A samozřejmě na nového Jamese Bonda! :-)

PŘEDPREMIÉROVÉ PERNŠTEJNSKÉ MOMENTKY

PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN, FOTO M. NAVRÁTILOVA

První premiéra letošní sezóny na Malé scéně ve dvoře byla věnována především dětem (nutno však podotknout, že i dospělý doprovod se během premiéry dobře bavil). Pohádkovou taškařici na motivy pernštejnských pověstí **PERNÝ PERNŠTEJNSKÝ DEN** přímo pro pardubické divadlo napsala a nazkoušela režisérka Tereza Karpianus, která před premiérou slíbila, že nudě při poznávání dějin bude odzvoněno – a nelhalo! Vznikla zábavná, nápaditá a hravá moderní pohádka, která na repertoáru pardubického divadla již delší dobu chyběla.

Než však s dětmi vyrazíte putovat pernštejnskou historií, nahlédněte za oponu před premiérou... RaS

ČEKÁNÍ NA PRVNÍ ZKOUŠKU PŘED DĚTI – VTIPÁLEK LEXA POSTLER JIŽ PŘIPRAVEN V KOSTÝMU, PETR BOROVEC ZATÍM V CIVILU A REŽISÉRKA TEREZA KARPIANUS S ČAJEM A ÚSMĚVEM NA TVÁŘI.

RUCH V DÍLENSKÉM DVOŘE PŘED VEŘEJNOU GENERÁLKOU ZPOVZDÁLÍ SLEDOVAL HOSTUJÍCÍ DRAMATURG ONDŘEJ NOVOTNÝ.

LÍDA MECERODOVÁ A MARTINA SIKOROVÁ SE SOUSTŘEDILY PŘI LÍČENÍ V ŠATNĚ.

SCÉNOGRAFKA ZUZANA MAZÁČOVÁ TĚSNĚ PŘED GENERÁLKOU DOLAŽOVALA POSLEDNÍ DETAILY...

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

Minulou sezónu Východočeského divadla zakončil Shakespeare a jeho komedie Sen noci svatojánské. Tu stávající na hlavní scéně zahájil opět Shakespeare – 13. října se zde poprvé představilo nové nastudování první a nejslavnější Shakespearovy tragédie **RICHARD III.**, kterou s Martinem Mejzlíkem v titulní roli nazkoušel režisér Zdeněk Dušek.

Richard III. se do Pardubic vrátil téměř po čtyřiceti letech, a my věříme, že moderní pojetí této nadčasové hry bude minimálně stejně úspěšné jako jeho předchůdce s Petrem Skálou v titulní roli...

RaS

P. TENOROVÁ A M. MEJZLÍK, **RICHARD III.**, FOTO M. KLÍMA

HUDEBNÍ SKLADATEL DANIEL FIKEJZ A PŘEKLADATEL JIŘÍ JOSEK NA PREMIÉRU DORAZILI SE SVÝMI MANŽELKAMI.

I REŽISÉRA ZDENKA DUŠKA DO PARDUBIC DOPROVODILA JEHO PŮVABNÁ ŽENA, KTEROU MŮŽETE ZNÁT Z TELEVIZNÍ OBRAZOVKY.

DALŠÍ MANŽELSKÝ PÁR SE VE FOYER OBJEVIL ZÁHY PO ODLÍČENÍ, MARTIN MEJZLÍK SI PRO GRATULACE VYŠEL SE SVOU DRAHOU POLOVIČKOU, INSPICENTKOU MARTINOU.

I JINDRA JANOUŠKOVÁ A LÁĎA ŠPÍNER PŘIJÍMALI VE FOYER GRATULACE, ZDE NAPŘÍKLAD OD PROJEKTANTA DOPRAVNÍCH STAVEB ING. PETRA NOVOTNEHO, PH.D.

SPOKOJENÝ JOSEF VRÁNA NA SPOLEČENSKÉM SETKÁNÍ PO PREMIÉRE BAVIL NAŠE ŠIKOVNÉ KREJČOVÉ JAROSLAVU KREJČOVOU A JANU KOSEJKOVOU.

NAŠE NEJMLADŠÍ HERCE VAŠÍKA NĚMCE A JAKUBA BAŤU PRŮ BĚHEM ZKOUŠENÍ NEJVÍC BAVILA JEJICH VRAŽDA, NA RAUTU PO PREMIÉRE PAK ČOKOLÁDOVÉ FONDUE.

V LISTOPADU OČEKÁVÁME STOTISÍČÍHO DIVÁKA

Východočeské divadlo stále patří k nejnavštěvovanějším jednosouborovým divadlům v České republice, v loňském roce naše představení zhlédlo 121 027 diváků. Zda toto číslo překonáme i letos, to zatím nemůžeme odhadnout, ale se stoprocentní jistotou můžeme tvrdit, že jubilejního stotisíčního diváka přivítáme. A bude to opět v listopadu jako už po několik předešlých let!

Na stotisíčního diváka čekají zajímavé dárky – předplatné pro dvě osoby, knihy o historii divadla a osobnostech, které jím prošly, DVD Sto let Městského divadla v Pardubicích, CD z vybraných muzikálů našeho divadla a hodnotný dárek od sponzora. Tak neváhejte a navštěvujte naše představení, třeba se právě vy stanete oním šťastným divákem!

Při této příležitosti jsme na internetových stránkách divadla www.vcd.cz připravili i **tipovací soutěž**, ve které můžete tipovat, kdy stotisíční divák divadlo navštíví. Ten z vás, který bude pravdě nejbližší, vyhraje rovněž roční abonmá pro dvě osoby. Soutěž bude zahájena ve čtvrtek 1. listopadu.

RaS

JEDINEČNÁ NABÍDKA PRO VYSOKOŠKOLÁKY

P. JANEČKOVÁ A J. KALUŽNÝ, MY FAIR LADY, FOTO M. KLÍMA

Východočeské divadlo i v této sezóně otevírá speciální abonentní skupinu určenou pro vysokoškolské studenty – předplatné skupiny V, které nabízí tři v současné době nejvyhledávanější tituly pardubického divadla: jeden z nejlepších muzikálů minulého století *My Fair Lady*, nové zpracování Hugova románu *Zvoník Matky Boží* a slavné soudní drama *Dvanáct rozhněvaných mužů* s hosty Petrem Kostkou a Františkem Švihlíkem.

Bonusem k předplatnému je výměnný kupón na představení z produkce Malé scény ve dvoře, včetně INprojektů (Malých inscenačních projektů světových novinek) určených zejména mladým divákům.

POZOR! I po vyčerpání kupónu může vysokoškolský abonent v sezóně 2012/13 navštívit jakékoliv další představení domácího souboru a vybraná dovozová představení na Malé scéně ve dvoře **ZDARMA!** Stačí v předprodeji předložit abonentku a získat volnou vstupenku (maximálně uvolňujeme 20 akčních míst na jedno představení).

Toto předplatné za výhodnou studentskou cenu **400 Kč** si zájemci mohou zakoupit už jen do středy 14. listopadu, kdy odehrajeme první představení tohoto abonentního cyklu, kterým bude muzikálový evergreen *My Fair Lady*.

RaS

**„Stále mě lákají nové zkušenosti,
starý si určitě nepřipadám,
prozrazuje herec JOSEF VRÁNA**

FOTO P. ŠMÍD

V srpnu jste oslavil kulaté narozeniny – pověstnou padasătku. Vnímáte to jako přelom ve svém životě, nebo věk moc „neřešíte“?

Myslel jsem si, že věk řešit nebudu, nicméně když se to datum blížilo, začal jsem přece jen přemýšlet o životě, bilancovat. Navíc byly prázdniny a byl na to i čas. Ale rozjezdem sezóny jsem se opět vrátil do svých kolejí a otázku věku ponechávám stranou. Vnitřně si starý určitě nepřipadám. Třeba teď jsme v divadle na „baleťáku“ pověsili kotvy na TRX – těším se tedy na cvičení. Ani moje mladá krásná žena a malá dcerka mě moc nenechají po odpolednech „posedávat“. V tomto věku už by měl mít člověk život srovnaný, což neříkám, že svým způsobem nemám, ale pořád mám chuť do nových věcí.

Do jakých nových věcí se tedy rád pouštíte?

Určitě se nebráním dalším divadelním projektům, rád bych opět ještě někde hostoval, protože nový kolektiv vždycky člověka obohatí. Mám i vzdálenou vizi, kterou jsme si přislíbili s režisérem Sergejem Fedotovem. Když jsem hostoval u něj v Divadle U mostu v ruském Permu, byli jsme spolu v rozhlase, kde prohlásil, že by byl rád, kdybych přijel na delší čas a nazkoušel s nimi novou inscenaci. Redaktor se nás ptal, každého zvlášť, co bychom s tím druhým chtěli zkoušet – já jsem zmínil ruskou klasiku, především Čechova a jeho Medvěda, Sergej se tomu smál, on mě vidí jako velkou heroickou postavu třeba v Shakespearovi. Hodně by mě lákalo zkoušet a žít tam alespoň měsíc, poznat to víc do hloubky.

Když jste byl letos na jaře spolu s dalšími členy našeho divadla na exkurzi v Petrohradě, byl jste běžným turistou, nebo jste k ruskému prostředím cítil silnější pouto, větší spřízněnost?

Určitě větší, cítím k Rusku silný vztah. Už ve druhém ročníku na DAMU jsem do Petrohradu odletěl se spolužačkou Alexandrou Tomanovou a naším profesorem Chvalinou (hercem vinohradského divadla) na velkou recitační soutěž. Mám z té doby spoustu zážitků... Prováděla nás krásná studentka herectví a já jsem se zamiloval. Od našich jsem pak ale slyšel: „On si chce přivést domů Rusku!“ Také jsem tam zažil mejdany, Vysockého z magnetáků, ráno samotu na periferii města... Měl jsem tenkrát přezdívku „Šelnamejdan“. I když jsme byli například v Bulharsku, vždycky jsem se spřáhnul s místními a pronikal do jejich komunit.

Rád tedy hostujete v jiných divadlech a také se vám daří tyto příležitosti získávat, naposledy třikrát v krátkém čase za sebou v Olomouci (Na miskách vah, Kozlík v Markétě Lazarové a Stavitel Solness). Co je na tom pro vás nejvíce lákavého?

Už jen nové město, kde během zkoušení vždy alespoň několik dní vkuse setrvám, odriznutý od stálého prostředí, což skýtá i větší soustředění na práci. Důležitá je pro mě sebeobroda, nové vjemy...

Ovlivňuje to pak i vaši práci tady?

Doufám, že ano. Herec to nutně potřebuje, protože když je třicet let v jednom divadle, vždycky nějakým způsobem okorá.

Vy jste však nejen hostoval v jiných divadlech, ale také jste několikrát změnil angažmá, byť jste se vždy do Pardubic vrátil.

Nejdříve jsem následoval Michaela Taranta v cestě po divadlech – v Ostravě jsem u něj pouze hostoval ve Lvovi v zimě, pak jsem s ním přešel už do angažmá v Hradci a později v Kladně, kde řediteloval. Tam se naše cesty trochu rozešly, ale ne úplně, já jsem šel zpět do Hradce a pak do Pardubic. Poté ještě přišla nabídka z Divadla Na Fidlovačce, kterou jsem nechtěl odmítnout, i když dneska to považuji za jeden z omylů. Následovalo hostování u Fedotova v Panoči v ostravské Aréně, kde jsme se potkali s Václavem Klemensem, který mě pozval do olomoucké činohry, kde tehdy šéfoval.

Je zřejmé, že jste dvorním hercem režiséra Michaela Taranta. Kdy a kde vlastně začala vaše trvalá spolupráce?

Rozvinula se především tady v Pardubicích. Ale začala ještě dříve – když jezdili režiséři na DAMU do DISKU vybírat herce, dostal jsem od něj nabídku do Kolína, ale měl jsem ještě druhou do Pardubic. Radil jsem se o tom s profesory, hlavně s Františkem Laurinem, mluvili o Pardubicích jako o divadelnějším městě, dal jsem jim tedy přednost. Tím jsem napoprvé dal Michaelovi košem, ale on záhy, asi po roce, přešel jako kmenový režisér právě sem. Naše práce začala jednou z největších inscenací, která tady za jeho éry vznikla – Přeletem nad hnízdem kukačky. Následovali další: Romeo a Julie, což byla tenkrát docela revoluční inscenace, Dietlova Nehoda, velká kritika režimu, kterou nám málem zakázali, Sever proti jihu a další.

Co je v tomto vašem spojení režiséra a herce specifické, výjimečné?

Nevím, kde se to vytvořilo, ale nyní je to tak, že ačkoli jsme oba úplně jiné osobnosti, při práci přemýšlíme podobně. On je motorem, který dává prvotní impuls – a já ho dokážu rychle převzít, v jeho intencích dál tvořit. To je nejšťastnější možnost pro herce, že není režisérem jen animovaný, ale je členem tvůrčího procesu. Zářným příkladem byl pro mě Amadeus, kde jsme se mým monologům věnovali minimálně, začal jsem je vlastně s Michaelem zkoušet až před generálkami, v kontextu celé hry. Ale jelikož jsme inscenaci „rozjeli“ určitým směrem, kterému jsem rozuměl, dokázal jsem si je vystavět sám tak, že pak pro mě byla čest, když mi Michael řekl: „A teď už si do té architektury nenech od nikoho mluvit.“ Taková slova jsou pro herce obrovská pocta.

Se změnou angažmá souvisejí i osobní přesuny. Ty vám nejsou překážkou?

Osobní přesun byl nejzákladnější, když jsem byl v Kladně. Odstěhoval jsem se na čas do Horních Počernic, ale to jsem musel dojíždět přes celou Prahu. Tak jsme se na Kladno přestěhovali, bydleli jsme na ubytovně, měli okna do dvora, doteď se mi vybavuje neustálý zvuk firmy Family Frost... Když divadlo hrálo, bylo všechno v pořádku, ale velké překvapení nastalo o víkend, všichni členové divadla odjeli do Prahy, zůstávali jsme v Kladně sami. Je to tam tvrdé, vyldněné místo. Ale na role v kladenském divadle vzpomínám rád – na Othella s Vláďou Čechem, který hrál Jaga, a pak hlavně na Cyrana, kterého jsem miloval, Roxanu hrála Dana Batulková.

Prošel jste také, jako několik vašich kolegů, i oběma sousedními divadly – pardubickým i hradeckým. Dá se nějak popsat rozdíl herecké práce v těchto divadlech?

V té době, kdy jsem byl v Hradci poprvé, ještě nebyly rozdíly v divadelní poetice těchto divadel tolik zřetelné. Zde jdeme tradičně „klasičtějšími“ směry,

Hradec nyní inklinuje k těm avantgardnějším, řekl bych. Když jsem tam byl podruhé (1998–2002), už začínala Morávková éra, která divadlo posunula výrazně tímto směrem. Spolu jsme pracovali jen na jedné inscenaci, což byl Betlém, nádherná hra od Pitínského, ale to nebyla tak úplně typická Morávková inscenace. Ne úplně mi jeho režijní způsob vyhovoval, říkám tomu pomocně „animování“: „Teď křič, teď dělej tohle, teď tamto...“ Je pak nutné zpětně hledat cestu dovnitř do takto vytvořené role, do té skořápky. Dnes se také již ale zapomíná, že v zvestupnou éru v Hradci ještě před Morávkem započal spolu s ředitelem Zemanem Michael Tarant, ten rozjezd novým směrem bych viděl už tam.

Vzpomenete si ještě na své první kroky k herectví? Kde se zrodil ten impuls nebo kdo vás ovlivnil k tomuto kroku?

Už když jsem v šesti letech sledoval Vinnetoua, rozhodl jsem se stát se hercem, chtěl jsem hrát Old Shatterhanda. Od té doby mě to nikdy nepustilo. Ale herecké kořeny v naší rodině nebyly. Například děda byl vyhlášený studnař, uměl hledat vodu, měl svůj podnik u našeho rodinného domu v Horních Počernicích, i po znárodnění ho stále vedl. Maminka mě vedla k humanitním směrům, k poezii, kterou sama psala – vyšlo jí několik knížek, hlavně pro děti, ale také „vážná“ poezie, rád si v ní dodnes čtu. Měla i pořady ve Viole (třeba dialog její poezie s verši Miroslava Floriana), účinkovali v nich Karel Hlušička a Gabriela Vránová. Můj vztah k divadlu tedy vyrůstal hodně přes recitaci, ke které mě maminka vedla. Ale ne abych přeříkával verše jako kolovrátek, vysvětlovala mi jejich významy, nevnucovala mi intonace, ale přízvuky jsme si do textu malovali... Přihlásil jsem se pak na Gymnázium Jana Nerudy, což byl vyhlášený gympl, kde fungoval dramatický soubor, ze kterého vyrostla řada pozdějších herců, například sourozenci Štěpánková.

Já jsem ještě zažil v souboru Marka Vašuta či Zoru Jandovou. Začlenil jsem se a poprvé jsem tam hrál roli, vlastně dvojroli – ve Strakonickém dudákovi Naleváčka a prince Alamíra, Švandu hrál právě Marek Vašut. Kromě toho jsme připravovali akademie – pásma z lidové poezie, krátké scénky, před Vánoci byly spojené s Rybovou mší, v Památníku národního písemnictví na Strahově – a když jsme pak šli dolů okolo Pražského hradu, mělo to atmosféru, na kterou rád vzpomínám.

Po gymnáziu jste hned nastoupil na DAMU?

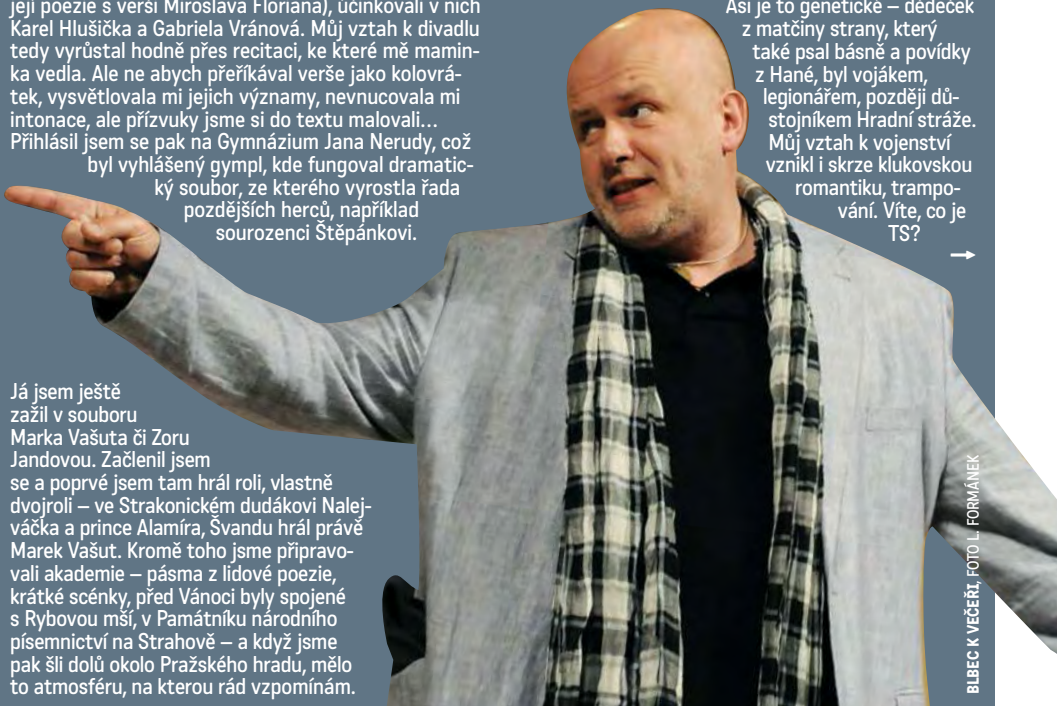
Ano. Byl to můj splněný sen. I když rodina ze mě chtěla mít raději doktora nebo staváře, táta byl stavební inženýr. Tím jsem asi být mohl, byl jsem v matematicce dobrý, ale herectví mě lákalo mnohem víc. Připravoval jsem se na zkoušky důkladně, i pohybově, protože v tom jsem moc nadaný nebyl, navštěvoval jsem například i jazz dance. Jako rodina jsme byli sprátení s panem Voskou, tak ho maminka požádala, jestli by mě na školu připravoval, což ale razantně odmítl, že si to nevezme „na triko“, a doporučil mě Libuši Havelkové. Přijímačky byly strašné nervy. Dodneška mám schovaný dopis, že mě přijali. Profesor Nedbal pak Voskovi o mně řekl: „Nic moc, ale něco tam bude.“ Na školu vzpomínám strašně rád, na období mládí a volnosti, na život v Praze... jedním slovem krása.

Prožívali pak rodiče vaši hereckou kariéru?

Určitě, oba dva – i táta se s tím záhy smířil – jezdili na každou moji premiéru. Táta bohužel už v 57 letech zemřel na rakovinu, to bylo hodně brzo, nestačili jsme si všechno říct. Maminka se přijde do divadla podívat občas i dnes, snažím se o to, viděla Amadea, naposledy Dvanáct rozhněvaných mužů.

Dočetl jsem se, že sbíráte nože a na chalupě nosíte revolver. Kde se bere vaše úzká spojitost se zbraněmi?

Asi je to genetické – dědeček z matčiny strany, který také psal básně a povídky z Hané, byl vojákem, legionářem, později důstojníkem Hradní stráže. Můj vztah k vojenství vznikl i skrze klukovskou romantiku, trampování. Víte, co je TS?

Netuším.

Tramp samotář. To jsem byl já.

Samotářem jste i zůstal?

V něčem ano. Ale začínám na sobě s věkem pozorovat jisté změny. Nejméně jednou za rok jedu do Beskyd, jsou to podle mě nejkrásnější hory u nás, ale když si vzpomenu, kde jsem tam všude spával, volně v lesích uprostřed divoké přírody, do toho už se mi tolik nechce.

Trampování vás přivedlo i k vašemu dalšímu koníčku – k foukací harmonice?

Jelikož jsem jedináček, mým vzorem byl starší bratranec – cvičil, posiloval, zajímal se o zbraně a poslouchal country muziku. To jsem převzal, po večerech stával s harmonikou před zrcadlem a představoval si, že na ni hraju na jevišti. Přes maminku jsem se potkal s Ludkem Nekudou, který mě na harmoniku učil. Dalším učitelem byl Vláda Mišík, ten mi osvětlil bluesové hraní. Pak už jsem se zdokonaloval sám. A teď jsem si v Bennym uvědomil, že na jevišti v klobouku a s harmonikou opravdu stojím.

Přijde mi z toho, jako byste měl na rozdíl od jiných v oblíbě samé neobvyklé věci – zvlášť když si ještě vybavím i váš jeep!

Terénák je dalším splněným klukovským snem!

Nejprve jsem si pořídil Toyotu Runnera, byl to krásný vůz, ale teď už ho mám na chalupě jen na hraní, jezdím v něm třeba do lesa na dřevo. Jiný typ auta bych už nechtěl. Přes LandRovera jsem se dostal opět k Toyotě FJ Cruiseru. Tu jsem teď nechal předělat na plyn, neboť čtyřlitrový benzínák opravdu lezl do peněz. Představte si, že existuje dokonce i bláto ve spreji, kterým si některý magoři své vozy zdobí. Ale moje bláto je pravé!

Prozradíte, jaké jsou vaše plány do budoucna?

Možná jsem v mladém období, po revoluci, byl divadlem tak zahlcen, že jsem si neuměl představit, že by mohlo existovat něco jiného. Měli jsme dvůr, dům, mohl jsem začít podnikat, ale tenkrát mě to vůbec nenapadlo. S věkem takové úvahy přišly, ale já už se ničím jiným než divadlem netoužím zabývat, už jsem bytostně nasměrovaný tímto směrem. Tedy bych tyto úvahy mohl rozvíjet stejně jediň ve spojení s divadlem. Zároveň chci ale nadále zůstat hercem. Mám tady velké role, i když ta největší – Salieri v Amadeovi – už je z dřívější doby. Každý herec touží častěji po velkých rolích, jako je teď třeba u nás aktuální Richard III., a já věřím, že podobné příležitosti si mě budou i v budoucnu nacházet.

Přeji vám tedy, aby se tak skutečně co nejčastěji dělo. **ZdJ**

ROZHOVOR BYL Z DŮVODU OMEZENÉHO PROSTORU VE ZPRAVODAJI ZKRÁCEN, KOMPLETNÍ VERZI NALEZNETE NA WEBU DIVADLA WWW.VCD.CZ.

AMADEUS, FOTO M. KLÍMA

POZNEJTE ZBLÍZKA PRÁCI VLÁSENKÁŘŮ...

Na počátku sezóny jsme spustili losovací soutěž **Do divadla zadním vchodem**. Každý měsíc vybíráme jedno představení, k jehož vstupenkám vám jako bonus nabízíme možnost nahlédnout za oponu dříve, než se otevře. Stačí jen vyplnit a odevzdat slosovatelný lístek, který dostanete v předprodeji VCD ke každé jednotlivě zakoupené vstupence na vybrané akční představení. A pak už můžete jen doufat, že to budete právě vy, na koho se usměje štěstí a bude vylosován. Představením, u něhož vám v listopadu nákup vstupenek okořeníme tímto zajímavým bonusem, bude

106. repríza interaktivní vražedné komedie **Bláznivé nůžky**, oceněné titulem Komedie roku 2007, která se uskuteční v pátek 16. listopadu od 19.00 hodin. Na výherce slosování tentokrát čeká účast na přípravě vybraného představení po boku našich vlásenkářů a dvě volné vstupenky na toto představení.

RaS

↓ POZNAT PRÁCI DIVADELNÍCH VLÁSENKÁŘŮ A MASKÉRŮ JSTE MOHLI UŽ PŘI ZÁŘIJOVÉM DNI OTEVŘENÝCH DVEŘÍ, KDY TUTO PROFESI NÁZORNĚ PŘEDSTAVOVAL VEDOUcí VLÁSENKÁŘ SLÁVEK VAGENKNECHT.

BLÁZNIVÉ NŮŽKY, FOTO M. KLÍMA

JUBILANT LEXA POSTLER

Lexa Postler 11. října oslavil kulaté narozeniny. Jeho padesát křížků by mu však hádal jen málokdo, Lexa totiž pořád vypadá jako kluk (a často se tak i chová), neustále vtipkuje a úsměv na tváři ztrácí jen zřídka. Oslava se konala přesně v den jeho narozenin po představení *Blbce k večeri*, kde Lexa exceluje v jedné z hlavních rolí. Kolegové mu na jevišti předali dort v podobě kočky, protože Lexa je velký milovník koček, a diváci mu vzdali hold dlouhotrvajícím potleskem vstoje. Krásná a dojemná chvíle, kterou si Lexa určitě zasloužil!

RaS

GRATULUJEME!

BLBEC K VEČERĚ, FOTO L. FORMÁNEK

Holky nafotily kalendář!

Naše divadlo každoročně ke konci roku připravuje tematický kalendář. Pro rok 2013 jsme se rozhodli vytvořit kalendář při příležitosti uvedení nové inscenace **HOLKY Z KALENDÁŘE** (premiéra se uskuteční 15. prosince). Jde o britskou hru Colina Firtha, která nám představí několik kamarádek, žen středního věku, které pro charitu nafotí kalendář aktů. Takže téma kalendáře bylo jasné. A co víc je potřeba? Několik dostatečně odvážných hereček, které se nahé (opravdu nahé!) nafotí do kalendáře divadla.

No, s tou nahotou to je tak... Víte, jaký je rozdíl mezi obyčejnou nahotou a uměleckými akty? Ve hře říká postava Chris: „Děláte osudnou chybu tím, že si pletete obyčejnou nahotou s umělecky pojatou nahotou neboli aktem. Nahatost počítá s detaily. Akt pracuje s náznakem.“ Co víc dodat? Holky (naše herečky, které budou hrát v komedii **Holky z kalendáře**) byly velmi statečné a opravdu se svlékly. Ale na žádném obrázku neuvidíte více nahoty, než je slušné. Prostě počítáme s vaší fantazií.

Nálada při focení byla výborná. Kostýmní výtvarnice Hana Fischerová se ani nestačila seznámit s herečkami a už si s ní všechny tykaly. Celá vlásenkárna byla na místě, svléknout a obléknout něco na zakrytí přišly pomoci holky z krejčovny. Režisér Petr Novotný přinesl pár lahví sektu na povzbuzení nálady. Ani jedna herečka se viditelně nestyděla (nevím však, co se odehrávalo v jejich nitru). Když bylo po všem, některých jsem se zeptala, jak se jim akty fotily. Odložily s oblečením i stud?

Petra Janečková: Nebála jsem se jen díky tomu, že k nám měl pan režisér úžasný proslov, který nás totálně uklidnil. Řekl, že nejde o to, aby bylo něco vidět, ale o to, aby to mělo atmosféru, aby to bylo příjemné. Takže jsem se cítila velmi bezpečně.

Jindra Janoušková: Líbilo se mi to a nestyděla jsem se. To snad ani akty nebyly... Měly jsme hodně šampaňského a hezky jsme se „pískly“. Šla jsem domů v moc dobré náladě a vůbec mi nevadilo, že jsem byla úplně nahá. (JINDRA ŠLA DOMŮ SAMOZŘEJMĚ OBLEČENÁ, TÍM „NAHÁ“ MYSLELA NAHÁ NA PLACE – POZN. REDAKCE)

Romana Chvalová: Stud jsem sice neodložila, ale bylo bezvadné, že jsme se na začátku fotily všechny dohromady, a tím pádem jsem se uvolnila. Kdybych nejdřív dělala svoji samostatnou fotku, asi bych se propadla hanbou. Nálada byla úžasná. Sice jsme se na začátku trochu bály, ale nakonec na to budeme moc rády vzpomínat.

Ludmila Mecerodová: Měly jsme obrovské obavy, ale nakonec to bylo úplně v pohodě. Myslím si, že to ani akty nebyly, když jsme nebyly nahé.

Lída Vlášková: Ale my jsme byly nahé.

Ludmila Mecerodová: Ale nic nebylo vidět!

Romana Chvalová: Vlastně jsme zjistily, že jsme si mohly prádlo nechat. To by se mělo napsat do programu, že jsme tam byly opravdu nahé.

Martina Sikorová: Já si dokonce myslím, že jsme mohly ukázat víc.

Jana Paulová: Vzhledem k tomu, že při tom svlékání jsme myslely hlavně na to, co všechno zakryjeme, tak jsem se hodně uklidnila. Myslím, že ani tak nešlo o svlékání jako o zakrývání.

A těšíte se na hostování v Pardubicích?

Jana Paulová: Strašně se těším. Jsem úplně jak malá! Sice tu kromě Petra Novotného a Lídy Vláškové vlastně nikoho neznám, ale Pardubice miluju, protože můj tatínek byl odsud. Měl tu první pilsenskou hospodu a moje tchýně byla předsedkyní Spolku přátel Pardubic. Takže kus mého srdce je taky v Pardubicích.

A nakonec jsem se zeptala režiséra, jestli se před tolika nahými ženami nestyděl...

Petr Novotný: Nestyděl jsem se. Ty holky byly tak krásné, že jsem se zapomněl stydět.

A co dodat nakonec? Snad jen to, aby se kalendář, který si můžete zakoupit v divadelním obchůdku ve foyer nebo v předprodeji divadla, líbil. Snad trochu té příjemné atmosféry, kterou jsme na place prožili, dýchne i na vás, naše diváky a přátele.

JaU

FOTOGRAFIE A. MALÉHO DO KALENDÁŘE VČD NA ROK 2013

✓ J. JANOUŠKOVÁ

✓ R. CHVALOVÁ

↓ M. SIKOROVÁ

DIVADLO ODLILO ZVON THÁLIE

V RÁMCI PROJEKTU PERNŠTEJNSKÝ ROK SE 21. ZÁŘÍ NA PERNŠTÝNSKÉM NÁMĚSTÍ KONAL KOMPOVANÝ VEČER, JEHOŽ VYVRCHOLENÍM BYLO ODLITÍ DUCHOVNÍHO ZVONU BOHYNĚ THÁLIE. TAVENÍ SMĚSI NA VÝROBU ZVONU ZAČALO JIŽ BRZY ODPOLEDNE.

V DIVADELNÍM STÁNKU ZÁJEMCI PODEPISOVALI PETICI NA PODPORU KAMPANĚ POMOŽTE SVĚMU DIVADLU, KTERÁ UPOZORŇUJE NA NEŘEŠENÝ PROBLÉM FINANCOVÁNÍ REGIONÁLNÍCH DIVADEL. SVŮJ PODPIS MŮŽETE POD PETICI PŘIPOJIT I NADÁLE VE FOYER DIVADLA.

VEDLE PETRY JANEČKOVÉ, JOSEFA PEJCHALA ČI KAPELY MARIEN ZAPLNĚNÉMU NÁMĚSTÍ ZAZPÍVALA I MARTINA SIKOROVÁ.

DIVÁKY PŘIŠEL POZDRAVIT TAKÉ VILÉM Z PERNŠTEJNA S MANŽELKOU V PODÁNÍ PAVLA NOVOTNÉHO A PETRY TENOROVÉ.

SAMOTNÉ ODLITÍ ZVONU (NALITÍ ROZŽHAVENÉ SMĚSI DO ZVONÁŘSKÉ FORMY) TRVALO PŘÍBLÍŽNĚ MINUTU, ALE BYLO NEZAPOMENUTELNÝM ZÁŽITKEM PRO VŠECHNY PŘÍHLÍŽEJÍCÍ.

3. ŘÍJNA SE AUTOR VÝTVARNÉHO NÁVRHU ZVONU PAVEL NOVOTNÝ VYDAL DO BRODKU U PŘEROVA, ABY SE VE ZVONÁŘSTVÍ LETICIE VRÁNOVÉ-DYTRYCHOVÉ ZUČASTNIL ROZBÍJENÍ VYCHLADLÉ FORMY. VEŘEJNOSTI BUDE HOTOVÝ ZVON SLAVNOSTNĚ PŘEDSTAVEN O ŠTĚROVEČERNÍM PŮLNOČNÍM ZPÍVÁNÍ V DIVADLE.

FANDÍM DIVADLU!

ANEB FESTIVALY V PLZNI A NITŘE – OBA DIVADELNÍ,
PŘITOM TAK ROZDÍLNÉ

vina / nevina
guilt / innocence

INTERNATIONAL THEATRE FESTIVAL
MEZINÁRODNÝ FESTIVAL
NITRAFEST.SK

SEPT
21-26 2012
DIVADELNÁ NITRA

Po léta uvádí plzeňský **MEZINÁRODNÍ FESTIVAL DIVADLO** nejvýraznější české inscenace uplynulého divadelního roku, po léta je také letním pohledem za naše humna do evropského (nebo alespoň středoevropského) divadelního prostoru. Zdá se, že letos obě tyto funkce zcela naplnil – divákům (sestavujícím z velké části z divadelních kritiků, teoretiků a praktiků) Plzeň nabídla opravdu to nejlepší z produkce českých a moravských divadel a představila i několik zajímavých zahraničních představení a divadelních výstřelků. Řekla bych, že jsem letos v Plzni viděla nejlepší program všech dob, ale zároveň mám takový divný pocit – společnost a doba, které divadlo reflektuje, jsou vykloubené, děsivé, plné deprese a skepse. A když je čemu se smát, je to smích smutný, křečovitý, rozhodně ne úlevný.

Letos jsem pobyla v Plzni neskutečných pět dní a stihla navštívit téměř celý hlavní program, který čítal patnáct představení. Hned první den mě naprosto nadchl **Kalibův zločin**, který festival zahajoval. Slovácké divadlo Uherské Hradiště už delší dobu spolupracuje s režisérem Janem Antonínem Pitínským a jejich společné výsledky jsou viditelné na mnoha festivalech. Dalo by se velmi zjednodušeně říci,

že co kus, to úspěch. Režie i scénografie Kalibova zločinu byly strhující, uchvátily mě ale také herecké výkony, především výkon Tomáše Šulaje. Velmi jasnou a přesnou hereckou stylizací však udržel celý herecký soubor, což je u divadla tohoto typu obdivuhodné. V mém hodnocení se hodně vysoko umístilo představení **Ucpanej systém**. Je vidět, že Dejvické divadlo v posledních letech vytvořilo mimořádně silný herecký soubor, který pracuje týmově a velmi soustředěně. Ucpanej systém je komedie, která vás rozesměje, uvolní, ale na konci vás sekne do zad a nenechá na sebe zapomenout. Drsná irská hra o drsné době s sebou nese i dost drsný slovník, ten je na tom všem však nejméně dráždivý a uráží snad jen velmi prudérní publikum. Pražské komorní divadlo se se svými diváky rozloučilo hrou **Odpad, město, smrt**. Fantasticky živé, soudržné, otevřené, vtipné a poetické mistrovské dílo režiséra Dušana D. Pařízka, který oživil Fassbinderův text a nejen v herectví předvedl esenci moderního současného divadla. Herci si svoje představení náležitě užívali, byli skvělí i dojemní, úžasné pracovali s diváky, kteří je za to (i za celou éru Pražského komorního divadla v Divadle Komedie) odměnili potleskem vestoje. Byl to jeden z vrcholů festivalu! →

KALIBŮV ZLOČIN

UCPANEJ SYSTÉM

Režisér Jan Mikulášek měl na festivalu dvě představení – **Láska a peníze** Divadla v Dlouhé a **Europeanu** z Divadla Reduta (scény Národního divadla Brno). **Láska a peníze** je zvláštní hra, ve které se příběh inscenuje od konce k začátku, pozoruhodná je i svým oscilováním mezi komedií, groteskou, sentimentálním kýčem a reportáží. To vše je zahráné herci, mezi nimiž nenajdete outsidersa a „hvězdě“ vám připadají všichni.

Dojemný, poetický a dráždivý byl zážitek z představení **Tichý Tarzan (zcižené deníky fantoma erotické fotografie)** brněnského Divadla Husa na provázku.

Režisérka Anna Petrželková, která jde ve šlépějích svého otce J. A. Pitínského, vedla herce k herecké zkratce i vypjaté emoci. Diváci byli zasaženi její zvláštní poetikou a mě úplně zaskočila tím, že do hlavní mužské role obsadila skvělou herečku Ivanu Hloužkovou, která podle mě předvedla herecký výkon roku! Je jenom otázkou, v jaké kategorii by měla soutěžit, zda mezi ženami, či muži.

Mezinárodní festival DIVADLO Plzeň má vždy šťastnou ruku při výběru maďarského hostujícího souboru, ale možná je to i vysokou úroveň maďarského divadla obecně. Vrcholem festivalu byla brilantní inscenace Čechovova **Ivanova** Divadla Józsefa Katonyho z Budapešti. Velké divadlo velkého rozměru, velký zážitek! A nakonec ve zkratce o dvou inscenacích pro děti a mládež. Ano, i taková představení jsou v Plzni k vidění, a díky Bohu za to! Vynikající byl novátorský a vtipný **Budulínek** Naivního divadla Liberec o zlobivém klukovi, co se chce povořit na ocasu lišky. Plzeňské Divadlo Alfa představilo inscenaci **Hamleteen**, což je kus určený především teenagerům, ale bavili jsme se při něm snad všichni. Tyto dvě inscenace (kromě jiných) bych ráda přivezla na GRAND Festival smíchu.

Týden po Plzni se konala **DIVADELNÁ NITRA**, festival s dlouhou tradicí, který nabízí kromě vrcholných kusů slovenského divadla i mnoho projektů ze zahraničí. Letos dle mého názoru festival postihly finanční škrtky, což se projevilo nejen na množství inscenací, ale především na účasti zahraničních souborů, které nenabízely tzv. velké divadlo, ale jenom projekty o jednom či dvou hercích. Jedinou výjimkou byl soubor Divadla Józsefa Katonyho z Budapešti (jehož úžasný Ivanov ozdobil plzeňský festival) s představením **Anamnéza**. Toto představení mě na rozdíl od Ivanova nechalo chladnou a obdobných reakcí jsem si všimla i u ostatního publika. Groteska, ironie, nadsázka a parodie se mísily s poselstvím, které zůstalo nedořečené v hluchém vyznění.

Psota slovenského Divadla Pôtoň mě šokovala svou brutalitou, ale zároveň na ni nemůžu zapomenout. Nevím proč, když tento typ divadla opravdu nemám ráda, ale stalo se...

Vrcholem festivalu pro mě bylo představení Slovenského komorního divadla z Martina **Sedem dní do pohrebu**. Dramatizace mimořádně mnoho-vrstevnatého, temného románu Jána Roznera byla tím nejlepším, co mi festival nabídl. Zároveň mě přesvědčila, že klasické divadlo má pořád budoucnost. Tradičně dobří herci pod vedením hostujícího Ľubomíra Vajdičky předvedli skvělé výkony ve velmi netradiční a zajímavé inscenaci. Herci z Martina divákům sedícím také na jevišti nabídli dobré řemeslo spolu s neklidným a stále aktuálním tématem.

JaU

SEDEM DNÍ DO POHREBU

ANAMNÉZA

20. MEZINÁRODNÍ FESTIVAL DIVADLO
20TH INTERNATIONAL FESTIVAL THEATRE
PLZEŇ 12.–20. 9. 2012

FANDÍME DIVADLU

METROPOLITNÍ OPERA

V MULTIKINĚ

CineStar
Pardubice

WWW.METINH.D.CZ

WWW.AEROFILMS.CZ

SEZONA 2012-13

13. ŘÍJNA 2012

G. DONIZETTI

TELISIR D'AMORE (*NAPOJ LASKY*)

BENINI / SHER / NETREBKO, POLENZANI, KWIECIEŃ, MAESTRI

29. ŘÍJNA 2012

G. VERDI

OTELLO

BYCHKOV / MOSHINSKY / FLEMING, BOTHÁ, FABIANO,
STRUCKMANN

10. LISTOPADU 2012

T. ADÈS

THE TEMPEST (*BOURÉ*)

ADÈS / LEPAGE / LUNA, LEONARD, DAVIES, SHRADER, OKE, BURDEN,
SPENCE, KEENLYSIDE

1. PROSINCE 2012

W. A. MOZART

LA CLEMENZA DI TITO (*TITUS*)

BICKET / PONNELLE / CROWE, FRITTOU, GARANČA, LINDSEY,
FILIANOTTI

8. PROSINCE 2012

G. VERDI

UN BALLO IN MASTERA (*MAŠKARÁ PLES*)

LUISI / ALDEN / RADVANOVSKY, KIM, BLYTHE, ÁLVAREZ,
HVOŘOSTOVSKÝ

15. PROSINCE 2012

G. VERDI

AIDA

LUISI / FRISSELL / MONASTYRSKA, BORODINA, ALAGNA, GAGNIDZE,
KOCÁN, SEBESTYÉN

5. LEDNA 2013

H. BERLIOZ

LES TROYENS (*TROJANÉ*)

LUISI / ZAMBELLO / VOIGT, GRAHAM, GIORDANI, CROFT, YOUNG

19. LEDNA 2013

G. DONIZETTI

MARIA STUARDA (*MARIE STUARTOVNA*)

BENINI / MČVÍČAR / DIDONATO, VAN DEN HEEVER, MELI, JOPKINS,
ROSE

16. ÚNORA 2013

G. VERDI

RIGOLETTO

MARIOTTI / MAYER / DAMRAU, VOLKOVA, BECZALA, LUČIĆ, KOCÁN

2. BŘEZNA 2013

R. WAGNER

PARSIFAL

GATTI / GIRARD / DALAYMAN, KAUFMANN, MATTEI, NIKITIN, PAPE

16. BŘEZNA 2013

R. ZAN DONAI

FRANCESCA DA RIMINI

ARMILUATO / FAGGIONI / WESTBROEK, GIORDANI, BRUBAKER,
DELAVAL

27. DUBNA 2013

G. F. HANDEL

GIULIO CESARE (*JULIUS CAESAR*)

BICKET / MČVÍČAR / DESSAY, COOTE, BARDON, DANIELS, DUMAUX,
LOCONSOLO

The Met
ropolitan
Opera **HD
LIVE**

THE MET AND THE LIVERPOOL HERITAGE TRUST ARE PLEASED BY A GENEROUS GRANT FROM
THE NEUBAUER FOUNDATION

The Neubauer Family Foundation

THE MET OPERA IS A MEMBER OF THE METRO GROUP

Bloomberg

THE MET OPERA IS ALSO SUPPORTED BY

Pol Brothers

MEDIA PARTNER PRŮSTUP DO ČR

CineStar

PARTNER BLOG

LINKS

AMPEROVÝ PARTNER PRŮSTUP DO ČR

Cyprso.cz

cyprso.cz

cyprso.cz

ONLINE PARTNER PRŮSTUP DO ČR

Ubr

ONLINE PARTNER PRŮSTUP DO ČR

ONLINE PARTNER PRŮSTUP DO ČR

ANALYZOVANÉ VÝSTUPY AŽ DO 1000 KRAJIN
PROJEKT: METRO GROUP / PRŮSTUP DO ČR

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
TELEFON: 466 616 411
FAX: 466 657 224
WWW.VCD.CZ
WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
TELEFON: 466 616 432
466 616 402

PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
PÁTEK 10:00 - 15:30
E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ
WWW.TICKETPORTAL.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
TELEFON: 466 616 430

PŮČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00 - 17:00
466 616 423
602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 11:00 - 23:00
PÁTEK 11:00 - 24:00
SOBOTA 16:00 - 24:00
NEDĚLE 16:00 - 23:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
ULICE KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

EO P ELEKTRÁRNY OPATOVICE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

SKANSKA

**Autoprodej DUKLA
PARDUBICE**

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

deník

PARDUBICKÉ LISTY.cz

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

Parkovací dům Centrum
ul. Karla IV, č. p. 2749
530 02 Pardubice
tel.: 721 527 763

informační server
WWW.PARDUBICEK.CZ

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ LISTOPAD 2012 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: M. MEJZLÍK, RICHARD III., FOTO M. KLÍMA